

Breviaria Bibliothecaria

Indicații pentru **construcția aparatului de note** (unde este cazul):

Notele de subsol de tip referențial reproduc informația de pe pagina de gardă a cărții, anume: prenume, nume, titlu, ediție îngrijită de..., prefață de, postfață de, traducere de, locul de apariție, Editura, anul, pagina. Exemplu: Jean-Paul Crespelle, *Viața în Montparnasse în timpul marii epoci 1905-1930*, traducere și note de Paul Emanuel, prefață de Raoul Șorban, București, Editura Meridiane, 1980, p. 76. **Treceți întotdeauna în note traducătorii**, altminteri reiese că tot poporul scriitoricesc, de la Aristotel la Tzvetan Todorov, a scris întotdeauna în frumoasa limbă română.

Dacă una dintre informații nu apare nici pe pagina de gardă, nici în caseta tehnică a cărții, scriu: f.a. (fără an), f. l. (fără loc).

Când citez dintr-o revistă, nota cuprinde: autor, titlu, în, numele revistei, an, serie (dacă e cazul), număr, data de apariție, pagina. Exemplu: Ion Vinea, *Amicului meu Palazzeschi...*, în *Evenimentul zilei*, anul IV, nr. 1332, 27 ianuarie 1943, p. 4.

Când citez un studiu dintr-un volum colectiv, nota cuprinde: autor, titlu, în editor, titlu, loc, Editura, an, pagina. Exemplu: Vlaicu Bârna, *Călcând pe șase decenii*, în Adriana Fianu (editor), *Al. Rosetti în evocări*, București, Editura Minerva, 1995. Sau: Ion Vartic, *Act venețian*, în Ion Pop (editor), *Dicționar analitic de opere literare românești*, vol. I, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1998, pp. 14-16.

Când citez dintr-o sursă electronică, nota cuprinde informațiile specifice (în funcție de faptul că e un volum sau un articol), urmat de precizarea consultat pe www, la data. Exemplu: Tristan Tzara, *Note 18 sur l'art*, în *Dada*, no 1, juillet 1917, p. 2, consultat pe http://melusine-surrealisme.fr/site/Dada-revue/Dada_1.htm, în 21 februarie 2016.

Când cităm dintr-un autor citat într-o altă carte (când cităm, așadar, mediat sau, într-un limbaj mai puțin academic, la a doua mână), folosim apud. Exemplu: Tristan Tzara, *Vingt-cinq poèmes*, apud Henri Béhar, *Tristan Tzara*, Paris, OXUS, 2005, p. 19. Evităm să folosim această modalitate de citare atunci când

avem acces ușor la carte sau la articol. Exemplu: nu voi cita din M. Sadoveanu, *Baltagul*, apud N. Manolescu, ci voi face bine să merg la bibliotecă și să-mi găsesc citatul din roman.

În interiorul unui capitol, dăm referința completă în nota de subsol o singură dată. Dacă sunt într-un capitol de factură analitică în care citez frecvent, fac o notă de subsol în care precizez că toate citatele sunt din aceeași ediție, urmând ca în textul de bază (la „etaj”) să dau pagina în paranteză.

Dacă, în cadrul unui capitol, citez de câteva ori din același text, utilizez, în notele de subsol, următoarele trimiteri:

- a. Dacă citatele din același text sunt consecutive, folosesc *Ibidem*, p. *Ibidem* e în italice, întrucât mă trimit la același autor și la același titlu.
- b. Dacă citatele din același text sunt la o anumită distanță, trimit în notă la autor (prenume, nume), *Op. cit.*, p.
- c. Dacă citatele sunt din mai multe texte deja utilizate ale aceluiași autor, trimit în notă la autor, *titlu*, ed. cit., p.

Pe lângă notele de tip referențial (în care, așadar, dau referința cărții/textului din care am citat), mai pot utiliza în redactare, în aparatul critic, notele explicative, complementare sau dialogice. În acest caz, extind sau nuanțez în notă un argument de care nu mă pot ocupa suficient în corpul studiului pentru că mi-aș îngreuna demonstrația. De asemenea, folosesc uneori nota de subsol pentru a semna și, totodată, pentru a intra în dialog (fie consens, fie disociere) cu alte referințe critice.

Recenziile de cărți să nu fie pentru cărți mai vechi de 2-3 ani.

Textele propuse pentru publicare vor fi trimise la:

florina.ilis@bcucluj.ro

anca.chiorean@bcucluj.ro

